

hann að eins lítið í rúmi sínu, og lét síðan sem hann væri sofn-
aður. Skömmu síðar kom hundurinn að sænginni, einblindi á
hann um stund, og virtist að lita eftir, hvort maðurinn svæfi í
raun og veru. Þá er hann gat eigi séð, að maðurinn bærðist,
stökk hann upp á stól einn, og af stólnum upp á borðið; lagði
síðan aðra framlöppina ofan á ljósið, og þrýsti skarinu niður
í tólginn, svo að ljósið slökknaði; steig síðan með mestu hæð
niður af borðinu aftur, og lagðist þar sem hann var vanur.

—o—
TIL GAMANS.

Vanþakklæti. Önnu litlu fanst það óttalegt. Bróðir henn-
ar, dálítið eldri en hún, var á bata-vegi eftir mislingana. Hann
sat uppi í rúminu sínu og var að borða stórt stykki af sand-
köku. Hún bað hann með tárin í augunum: „Ætlaðu ekki að
gefa henni litlu systur þinni ofur litinn bita með þér?“

„Nei, það geri eg hreint ekki“—sagði Friðrik með mikilli
alvöru. Ætlaði henni að skilja það, að ekki væri til neins fyrir
hana að vonast eftir nokkru. Og hann hélt áfram mjög mak-
ráður að borða kökuna sína, þangað til ekki var bita eftir. En
þá gat Anna ekki stilt sig lengur. Hún kallar grátandi til
mömmu sinnar: „Mamma! er ekki Friðrik andstyggilegur
strákur? Hann er búinn að borða alla kökuna og gaf mér eng-
an bita með sér. Og þó var það eg, sem lét hann fá mis-
lingana.“

Hans litli: „Þú mátt trúá mér, að stóra systir mín tók
málstað þinn í gær við þabba, þegar hann sagði um þig, að þú
værir auli.“

Hr. Pétursson (með miklum áhuga): Hvað sagði systir
þín?“

Hans litli: „Hún sagði, að það ætti aldrei að dæma nokk-
urn mann eftir útliti hans.“

„*Samciningin*“ kemr út mánaðarlega. Hvert númer tvær
arkir heilar. Verð einn dollar um árið. Skrifstofa 118 Emily
St., Winnipeg, Canada. „*Börnin*“—barnablaðið nýja—er sér-
stök deild í „Sam.“, hálf örk. *Address* ritstjóra „Barnanna“:
Selkirk, Man. — „*Börnin*“ koma og út sérstaklega—og eru seld
fyrir 35 ct.

Hr. *Jón J. Vopni* er féhirðir og ráðsmaðr „Sam.“ og „Barn-
anna“.

Address: Samciningin, P. O. Box 689, Winnipeg, Man,
Canada.